

موعظه ها و نامه های رسمی پاپ فرانسوا

نامهٔ پاپ فرانسوا به مسیحیان در خاورمیانه

خواهران و برادران گرامی،

"متبارک باد خدا، پدر خداوند ما عیسی مسیح، که پدر همه رحمت‌ها و خدای همه دلگرمی‌ها است؛ که به ما در همه سختی‌هایمان دلگرمی می‌بخشد تا ما نیز بتوانیم با آن دلگرمی که از او یافته‌ایم، دیگران را که از سختی‌ها می‌گذرند دلگرم سازیم." (دوم قرن ۱ : ۳-۴).

وقتی می‌خواهم برای شما برادران و خواهران در خاورمیانه بنویسم بی‌درنگ این سخنان پولس مقدس را به یاد می‌آورم. من درست پیش از کریسمس به شما می‌نویسم، آگاه از اینکه برای بسیاری از شما، آهنگ سرودهای کریسمس با اشک و آه همراه خواهد بود. با این همه، میلادِ پسرِ خدا در تنِ انسانیِ ما، یک رازِ تسلی‌بخشِ توصیف‌ناپذیر است: "چرا که فیضِ خدا برای نجاتِ تمامیِ مردمان ظاهر شده است" (تیت ۲ : ۱۱).

متأسفانه، در خاورمیانه حتی تا این اواخر از رنج‌ها و پریشانی‌ها کاسته نشده است. بلکه حتی در ماه‌های گذشته، به سببِ تداومِ دشمنی‌ها در منطقه و به ویژه به سببِ کارهای یک سازمانِ تروریستیِ نوظهور و نگران‌کننده - با ابعادی که در گذشته تصورناپذیر بود - که مرتکبِ هرگونه تجاوز و اعمالِ نانسانی می‌شود، بر این رنج و پریشانی افزوده شده است. این مسأله، به‌ویژه بر شماری از شما تأثیر گذاشته است، آنانی که بیرحمانه از سرزمین‌های بومی خود بیرون رانده شده‌اند، سرزمین‌هایی که مسیحیان از روزگارِ رسولان در آنها به سر برده‌اند.

و همچنین وقتی به شما می‌نویسم نمی‌توانم دربارهٔ اعضای دیگر گروه‌های مذهبی و قومی که آنان نیز آزار و آثارِ ناگوارِ این درگیری‌ها را تجربه می‌کنند، خاموش بمانم. گزارشِ رنجِ عظیمی که بسیاری از مردمِ خاورمیانه تحمل می‌کنند را هر روز دنبال می‌کنم. به‌ویژه به کودکان، مادرانِ جوان، سالمندان، افرادِ بی‌خانمان و تمامیِ پناهجویان و گرسنگان و به آنانی می‌اندیشم که بدونِ سرپناه مناسب در انتظارِ زمستانی سخت اند. این رنج به سوی خداوند فریاد بر می‌آورد و خواستارِ تعهد در نیایش و تلاشِ مُبرم برای کمک‌رسانی به هر شیوهٔ ممکن است. می‌خواهم نزدیکی و همبستگیِ شخصیِ ام را به همراهِ تمامیِ کلیسا به شما ابراز کنم و سخنی تسلی‌بخش و امیدوارکننده به شما پیشکش نمایم.

شما خواهران و برادرانِ گرامی که در سرزمینی که از خداوند برکت یافته است، دلیرانه بر عیسی گواهی می‌دهید، (بدانید که) تسلی و امیدِ ما خودِ مسیح است. بنابراین من شما را تشویق می‌کنم که همچون شاخه‌های تاک، نزدیکِ او بمانید، در این قطعیت که هیچ رنج، پریشانی یا آزاری نمی‌تواند ما را از او جدا سازد (روم ۸ : ۳۵). باشد که آزمون‌هایی که هم‌اکنون از سر می‌گذرانید، ایمان و وفاداریِ هر یک از شما را استوار نماید!

دعا می‌کنم که بتوانید با پیروی از الگوی اجتماعِ نخستینِ اورشلیم، یک مشارکتِ برادرانه را تجربه نمایید. یگانگیِ مطلوبِ خداوندِ ما بیش از همیشه در این زمان‌های دشوار ضروری است؛ این هدیه‌ای از سوی خدا است، که به آزادیِ ما برمی‌گردد و در انتظارِ پاسخِ ما است. باشد که اجتماعاتِ ما با سخنِ خدا، آیین‌های فیض‌بخش، نیایش و یاری، پرورش یافته و همواره تازه شوند.

موقعیتی که شما در آن به سر می‌برید، دعوتی است نیرومند به تقدسِ زندگی، چنان که قدیسان و شهیدان هر اجتماعِ مسیحی بر آن گواهی داده‌اند. من با شفقت و احترام به شبانان و ایماندارانی که اخیراً - اغلب تنها به این

دلیل که مسیحی بودند - کشته شده‌اند می‌اندیشم. همچنین به آنانی که ربوده شده‌اند می‌اندیشم، از جمله شماری از اسقفان و کشیشان ارتدکس از سنت‌های مختلف کلیسایی. باشد که آنان هرچه زودتر، امن و سالم به خانه‌ها و اجتماعات خود برگردند! من از خداوند می‌خواهم که چنان کند که تمامی این رنجها که با صلیب خداوند یگانه‌اند، سبب خیر بسیار برای کلیسا و تمامی مردمان خاورمیانه شود.

در میانه خصومت و درگیری، مشارکتی که شما در برادری و سادگی تجربه می‌کنید، نشانه‌ای از پادشاهی خدا است. من از روابط و همکاری‌های موجود میان پاتریارک‌های کلیساهای کاتولیک شرق و کلیساهای ارتدکس و همچنین میان ایمانداران کلیساهای مختلف خوشنودم. رنجی که مسیحیان تحمل می‌کنند، دینی عظیم به هدف یگانگی ادا می‌کند. این اتحاد کلیسایی خون است، که نیازمند واگذاری معتمدانه خویش به کار روح‌القدس است.

باشد که شما همواره در میان سختی‌هایتان بر عیسی گواهی دهید! حضور شما به تنهایی برای خاورمیانه بارز است. شما رَمه‌ای کوچک اید، اما در سرزمینی که مسیحیت در آن زاده شده و نخست از آنجا منتشر شده است، مسئولیتی بزرگ بر عهده دارید. شما مانند خمیرمایه اید برای خمیر. عظیمترین سرچشمه غنا در منطقه، حتی بیش از همیاری‌های کلیسا در زمینه‌های آموزش، بهداشت و خدمات اجتماعی که همه ارزشمند اند، حضور خود مسیحیان یعنی حضور شما است. از شما برای استقامت‌تان سپاسگزارم!

تلاش‌های شما برای همکاری با افراد دیگر مذاهب، با یهودیان و مسلمانان، نشانه دیگری از پادشاهی خدا است. هرچه موقعیت دشوارتر باشد گفتگوی میان‌دینی ضروری‌تر می‌شود. راه دیگری نیست. گفتگو بر پایه منش گشودگی و در راستی و محبت همچنین بهترین پادزهر و سوسه بنیادگرایی دینی است، که خود تهدیدی است برای پیروان تمامی ادیان. هم‌زمان، گفتگو خدمتی است به عدالت و شرط ضروری صلح است که همگان مشتاقانه طالب آن اند.

اکثریت شما در مناطقی زندگی می‌کنید که غالباً مسلمان نشین اند. شما می‌توانید به همشهریان مسلمان خود کمک کنید تا چنان که بسیاری از آنان آرزو دارند، با بصیرت، تصویر درست‌تری از اسلام ارائه کنند و تصریح کنند که اسلام دین صلح است، دینی که با احترام برای حقوق بشر سازگار بوده و همزیستی آرام را از سوی همگان می‌پسندد. این به سود آنان و جامعه تمام خواهد شد. موقعیت غمناکی که برادران و خواهران مسیحی ما و همچنین ایزدی‌ها و اعضای دیگر اجتماعات دینی و قومی در عراق با آن روبرو هستند، نیازمند آن است که تمامی رهبران دینی آشکارا و به همراه هم این جنایات را محکوم کنند و توسل به استفاده از دین برای توجیه آنها را تقبیح نمایند.

خواهران و برادران گرامی، تقریباً تمامی شما شهروندان بومی کشورهایتان هستید و بنابراین حق و وظیفه دارید که به تمامی در زندگی و پیشرفت ملت‌های خود شرکت کنید. شما فراخوانده شده‌اید تا در منطقه، سازندگان صلح، آشتی و توسعه باشید، تا گفتگو را رواج دهید، تا با روحیه خوشابه‌حالها (مت ۵ : ۳-۱۲) پل‌هایی (در میان همگان) برپا کنید و انجیل صلح را اعلام کنید، با روحیه‌ای که آماده همکاری با تمامی مسئولان ملی و بین‌المللی است.

مایلام به طرزی ویژه احترام و سپاسِ خودم را نسبت به شما برادرانِ گرامی، پاتریارک‌ها، اسقفان، کشیشان و راهبان و راهبگان ابراز کنم که سیرِ اجتماعاتِ خود را با با مراقبتیِ مهربانانه پیگیری می‌کنید. چقدر حضور و کارِ آنان که خود را کاملاً وقفِ خداوند کرده‌اند باارزش است، آنکه در خدمت به خواهران و برادرانِ خود، به‌ویژه نیازمندترین‌ها، خداوند را خدمت می‌کنند و به این ترتیب به عظمت و محبتِ بی‌پایانِ او گواهی می‌دهند! چقدر حضورِ شبانان در میانِ رمه‌هاشان مهم است، به‌ویژه در زمانِ سختی!

پذیرشِ پدرانۀ خود را نثارِ جوانان می‌کنم. برای وفاداری، پرورشِ انسانی و مسیحی‌تان و برای رسیدن به امیدها و رویاهایتان نیایش می‌کنم. باز هم به شما می‌گویم: "از مسیحی بودن نترسید و شرمگین نباشید. رابطه‌ی شما با مسیح، شما را یاری خواهد کرد تا سخاوتمندانه با همشهری‌های خود، با هر گرایشِ مذهبی که داشته باشند، همکاری کنید."

به سالمندان آدای احترام می‌کنم. شما حافظۀِ مردمانِ خود هستید. دعا می‌کنم که این حافظه بذری باشد که بتواند رشد کند و نسل‌های آینده را بهره‌مند سازد.

می‌خواهم تمامی شما را که در زمینه‌های بسیار مهم نیکوکاری و آموزش کار می‌کنید تشویق کنم. من کارِ شما به ویژه در Caritas و دیگر سازمانهای خیریه کاتولیک در کشورهای مختلف را در یاری‌رسانی بی‌تبعیض به هرکس که خواستار کمک است، تحسین می‌کنم. شما از راه این گواهی نیکوکاری، زندگی جامعه را یاری و پشتیبانی می‌کنید و سهم خود را به صلحی که این منطقه همچون نانِ خود به آن نیازمند است ادا می‌کنید. آموزش نیز برای آیندۀ جامعه ضروری است. براستی که آموزش برای پیشبرد فرهنگ دیدار، احترام برای شأن هر فرد و ارزشِ قطعی هر موجودِ انسانی چقدر مهم است!

برادران و خواهران گرامی، اگرچه ممکن است شما پرشمار نباشید، اما در کلیسا و کشورهایی که در آنها زندگی می‌کنید، نقشی مهم بازی می‌کنید. تمامی کلیسا به شما نزدیک است و با احترام و اشتیاقی عظیم برای اجتماعِ شما و مأموریت‌تان از شما پشتیبانی می‌کند. ما با نیایش‌های خود و هر وسیله دیگری که در اختیارمان باشد به یاری شما ادامه می‌دهیم.

هم‌زمان من به جامعه بین‌الملل اصرار می‌کنم که به نیازهای شما و دیگر اقلیت‌های در رنج توجه نماید، بیش از هرچیز، با پیشبرد صلح از راه مذاکره و دیپلماسی برای متوقف کردن هرچه زودتر خشونت‌ی که تاکنون زیان‌های بسیار به بار آورده است. یک بار دیگر به شدت هرچه تمامتر قاچاقِ اسلحه را محکوم می‌کنم. در عوض آنچه نیاز است طرح‌ها و اقداماتی است برای صلح به منظور یافتن راه‌حلی جهانی برای مشکلاتِ منطقه. خاورمیانه چقدر باید از کمبود صلح رنج ببرد؟ ما نباید با این باور که گویا تغییر ممکن نیست، خود را تسلیم درگیری کنیم!

من با روحیۀ سفر زیارتی‌ام به سرزمین مقدس و نشستِ نیایشی پس از آن در واتیکان به همراه رئیس‌ان جمهوری اسرائیل و فلسطین، شما را تشویق می‌کنم که به نیایش برای صلح در خاورمیانه ادامه بدهید. باشد که آنان که ناگزیر شده‌اند سرزمین‌هایشان را ترک نمایند بتوانند بازگردند و در شایستگی و امنیت زندگی کنند. باشد که کمک‌های انسان‌دوستانه افزایش بیابد و دغدغۀ اصلی خود را بر خیر هر فرد و هر کشور بگذارد - با احترام به هویت

آنان و نه هیچ دستورالعمل دیگری. باشد که سراسر کلیسا و جامعه بین‌الملل هرچه بیشتر به اهمیت حضور شما در ناحیه پی ببرد.

برادران و خواهران مسیحی خاورمیانه، شما یک مسئولیت عظیم برعهده دارید و در رویارویی با آن تنها نیستید. از این رو است که خواستم برای شما بنویسم تا شما را تشویق کنم و بدانید که حضور و مأموریت شما در سرزمینی که خداوند آن را برکت داده چقدر ارزشمند است. گواهی شما برای من بسیار پرمعنا است! از شما سپاسگزارم! من برای شما و خواست‌های شما هر روز نیایش می‌کنم. من از شما تشکر می‌کنم چراکه می‌دانم، شما در میان رنج-هایتان همچنان برای من و خدمتم به کلیسا دعا می‌کنید. امیدوارم که این بخت را داشته باشم که شخصاً به دیدار شما بیایم و شما را دلداری بدهم. باشد که مریم باکره، مادر تمام مقدس خدا و ما، شما را همراهی کرده، همواره با محبت مشفقانه خود از شما محافظت نماید. برکت رسولی خود را نثار همه شما و خانواده‌هایتان می‌کنم و دعا می‌کنم که جشن میلاد مسیح شما سرشار از محبت و آرامش عیسی مسیح منجی ما باشد.

۲۱ دسامبر ۲۰۱۴

فرانسوا

از واتیکان